

[Madsen-Mygdal.]

kvenser, at der neppe er nogen, som i dette Øjeblik er i Stand til at overse, hvad den kommer til at betyde for vort Folks økonomiske Liv i Fremtiden. Som Forholdene ligger i Øjeblikket, er Kronens Frigørelse fra Guldet imidlertid blevet en Nødvendighed, som ingen er i Stand til at afværge. Det er min Opfattelse, at selv om vi her i denne Sal alle vilde sætte vor Stemme imod dette Forslag, vilde Resultatet blive det samme, fordi vi ikke har Magt til i Øjeblikket at opretholde den guldindløselige Krone. Vi kunde efter min Mening uden Skade have erkendt dette noget før og derved undgaaet den Forvirring og de mærkelige Dispositioner, som har præget vore Pengeforhold i de sidste Dage. Alt dette skal jeg imidlertid ikke komme ind paa i Dag, det kan der jo altid blive Lejlighed til. Her er det Afgørelsen, det drejer sig om, og naar denne Afgørelse er truffet, maa alle Bestræbelser rettes mod det Maal hurtigst muligt paa ny at vende tilbage til et fast og ordnet Pengevæsen og, indtil det sker, at begrænse Uroen og Usikkerheden i saa høj Grad, som det med de forhaandenværende Midler lader sig gøre. Det er mit Haab, at først og fremmest Nationalbanken, der ved dette Forslags Vedtagelse faar et stort og et tungt Ansvar overfor Befolkningen, maa kunne løse de Opgaver, den i saa Henseende bliver stillet overfor, men at ogsaa Regering og Rigsdag paa heldig Maade vil yde disse Bestræbelser virksom Støtte.

Det er under de Forhandlinger, der har været ført mellem Regeringen og Rigsdagspartiernes Formænd, blevet aftalt, at der ikke foretages Ændringer i Nationalbankens Dækningsregler; forinden der derom er ført Forhandling med det i Lovforslaget omhandlede Rigsdagsudvalg, saaledes som det, saa vidt jeg hørte, ogsaa nu blev fremhævet af den højtærede Handelsminister.

Med Hensyn til Bestemmelsen i § 2, sidste Stykke, om, at Nationalbanken vedrørende Bankens egne Valutaforretninger skal handle i Overensstemmelse med Bankkommissæren, har det under Forhandlingerne været en Forudsætning, at der ikke herved er givet nogen som helst Bemyndigelse til uden særlig Lovhjemmel at gennemføre Foranstaltninger i Retning af en Centralisering af Valutahandelen eller Valutarestriktioner overfor vort Lands Importvirksomhed. For at der ikke i denne Henseende skal være nogen som helst Misforstaaelse til Stede, tillader jeg mig at anmode den højtærede Minister for Han-

del og Industri om at ville bekræfte, hvad jeg her har udtalt.

Jeg skal med disse faa Bemærkninger tillade mig at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse her i Tinget.

Christmas Møller: Det er neppe for meget sagt, at den Afgørelse, der træffes her i Dag, er af overordentlig skæbnsvanger Betydning for vort Land, og at den er af en overordentlig vidtrækkende Betydning. Der er god Grund til ved denne Lejlighed at gøre opmærksom paa, at vore egne Forhold i den Forstand er i Orden, at vort Produktionsapparat er det, at vort Land økonomisk er sundt, at vore Statsfinanser er i Orden, at vor Handelsbalance og vor Betalingsbalance er det. Men Begivenheder udenfor Landets Grænser har været for stærke, og Rigsdagen har efter min Opfattelse i Virkeligheden intet Valg, thi efter de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, efter hele den Stilling, Nationalbanken har indtaget, efter den Henstilling, der er rettet til Regering og Offentlighed, har Rigsdagen og Regeringen efter mit Skøn intet andet at gøre end at gaa til Suspension af Indløseligheden.

Vi har da fra vor Side i Princippet tiltraadt dette Forslag; men jeg har en enkelt Bemærkning at gøre om § 2, 2det Stykke. Jeg tror, den højtærede Handelsminister vil være enig med mig i, at Valutahandelen er et meget vanskeligt Omraade, som udkræver stor Sagkundskab. Jeg gaar ud fra, at naar den højtærede Minister i Bestemmelsen i § 2, 2det Stykke, har skrevet, at Banken skal handle i Overensstemmelse med den kgl. Bankkommissær, saa er dette i Virkeligheden kun et Udtryk for — hvad vi særdeles vel forstaar —, at der maa handles efter Forhandling med den kgl. Bankkommissær, men at man ikke ved denne Bestemmelse hverken paa den ene eller paa den anden Maade overfor Dispositioner paa dette Omraade vil give den kgl. Bankkommissær en vidtrækkende Myndighed, og at den højtærede Handelsminister i Virkeligheden lige saa vel som at benytte Udtrykket „i Overensstemmelse med“ kunde have benyttet Ordene „efter Forhandling med“, saaledes at der forhandles om dette Spørgsmaal.

Jeg skal endvidere gøre den Bemærkning, at man har jo allerede i Løbet af de faa Dage, der er gaaet efter Sammenbrudet i London, set, hvordan man i andre Lande har maattet suspendere Guldindløseligheden; det har der været klart for alle, at dersom man ikke i alt for høj Grad skulde faa store